

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 2. Conclusio Ejusdem Facultatis nomine facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Boursier, le Fevre, Sage, & Rouviere, Sæc. XVIII.
A. C. 1719.
 qui curent Appellationem sacri Ordinis
 & conclusionem, quæ ad eam pertinet
 sicut & hodiernam conclusionem in
 scriniis officialitatis, universitatis &
 supremi senatus Parisiensis inscribi, at-
 que actum postulent, & qui etiam scri-
 ptis tam dogmaticis quam forensibus
 nomen & jura sacræ Facultatis adver-
 sus quoscunque ipsius hostes impigre
 defendant, nihil tamen publici juris
 faciant, nisi de mandato sacri Ordinis.

V. Habeantur comitia generalia ex-
 traordinaria die 27. hujus Mensis, ut
 incæpta deliberatio de articulis secun-
 dæ partis continuetur. Lecta & con-
 firmata in comitiis generalibus habitis
 die vigesima septima Septembris & hora
 matutina undecima publice delata a
 Deputatis in Conclusionem nominatis ad
 tribunal officialitatis Parisiensis.,,

§. II.

Conclusio sacræ Facultatis.

Sequens Conclusio lata erat die octava
 Octobris & confirmata die decima
 ejusdem Mensis; ibi Magister Lambert
 deputatorum prima die Mensis decur-
 rentis nominatorum antiquior retulit,
 deputatos a sacro Ordine convenisse
 semel atque iterum atque attentius

A 4

præle-

Sæc. XVIII. prælegisse Breve Apostolicum datum
 A. C. 1719. Romæ 18. Novembris 1716. Decretum
 inquisitionis datum Romæ die 16. Fe-
 bruarii 1717. & literas Clementis XI.
 quæ incipiunt: *Pastoralis Officii*, quibus
 literis renovantur prædictum Breve &
 prædictum Decretum, illis autem tri-
 bus instrumentis sedulo expensis, de-
 putatos omnes in unam descendisse
 sententiam, quam omnes, uno excepto
 & altero, qui pro infirmitate aberat,
 syngrapha sua communierunt, quam-
 que apprime referebat processus ver-
 balis, quem nomine deputatorum sacri
 Ordinis oculis exhibebat & subiciebat
 iudicio. Illico M. Hydeux Syndicus
 postulavit, ut legerentur palam & pu-
 blice tria illa instrumenta, & quia ad
 illa respectum habebant & senatus De-
 cretum datum, die tertia Mensis De-
 cemberis & Appellatio nova, quam eadem
 die occasione prædictarum literarum
 quæ incipiunt *Pastoralis officii* instituit
 Eminentissimus Cardinalis Noailles
 Archiepiscopus Parisiensis ad Concilium
 Generale, petiit idem Magister Sya-
 dicus, ut legerentur palam ac publice
 & præfatum senatus decretum & in-
 strumenta, de quibus supra, & quibus
 lectis, lecta est quoque, quæ sequitur
 sententia DD. Deputatorum.

Depu-

Deputati a sacro ordine nominati Sæc. XVIII.
A. C. 1719.
die prima Octobris, ut inquirerent in libellos, epistolas aliaque instrumenta sacro ordini injuriosa, libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ & Regni juribus adversa, bis convenerunt in ædes sacræ Facultatis nempe die quinta & sexta hujus Mensis horis vespertinis, ac ut imposito sibi muneri faciant satis, judicaverunt nihil magis e re sacræ Facultatis & Ecclesiæ esse, quam ut legerent & expenderent quædam folia typis Romæ mandata, quæ circumferuntur in vulgus in quibus facultatis honor impetitur, libertates ecclesiarum convelluntur, Episcoporum auctoritas pessumdatur, Regis ac Regni jura violantur, sanctissimis Episcopis Gallicanis, celeberrimis facultatibus Theologicis & universitatibus Regni gravissima fit injuria. De quorum præcipuis ad Vos, Patres sapientissimi, quamprimum referre deputatis vestris operæ pretium visum est.

Inter eos libellos unus est, qui maxime ad sacram facultatem spectat, eamque lædit, nempe prætensum aliquod Breve sanctissimi Domini Clementis divina providentia Papæ XI. datum Romæ, uti fert istud instrumentum, apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima octava Novembris anno millesimo septingentesimo decimo

A 5 sexto,

Sæc. XVIII. sexto, quo Clemens XI. male informatus & subdolis quorundam artibus impulsus eo devenit, ut privilegia a Sede Apostolica sacræ facultati Theologicæ Parisiensi concessa ad sanctitatis suæ ejusdemque Sedis beneplacitum suspensa esse declararet: quo quidem in Brevis plura quidem proferuntur primum in honorem hujus ordinis, verum statim eodem tenore multa congregantur in decretum latum a S. Facultate die quinta Januarii Anno 1716. quo declaratur Decretum prætensum die 5. Martii 1714. ad acceptandam Constitutionem, quæ incipit *unigenitus, falsum, adulterinum, commentitium, atque ex ipsis facultatis commentariis eradendum*, quod tamen Decretum die 5. Januarii Anno 1716. non sine gravi & maturo examine a sacro ordine pronuntiatum est, uti evincunt publica instrumenta ea de re confecta & publicata, multæque deinceps hujus rei confirmationes communi consensu in comitiis generalibus factæ. Licet autem eo in negotio nihil præstiterit S. Facultas, quod non fuerit sui officii & juris ac veritati consonum, tamen sub hoc obtentu SS. Papa Clemens XI. aut potius ii, qui illud ipsi suggererunt, Facultatem multis onerat probris, atque *nos oblitos antiquæ sætæ nostræ gloriæ perpetuæque in Sedem Apo-*

Apo-

Apostolicam observantiæ, immemores insignium ab ea collatorum beneficiorum, ac privilegiorum, imo ipsius etiam nostri doctoratus, turpiter a debito officio descivisse, a vestigiis Majorum nostrorum aberrasse, delirantes esse filios ac desertores, qui nulla conscientia commissi sceleris aut saltem verecundia ad se sponte redierint, aut alieno impulsu atque opera revocari potuerint. Quibus aliisque probris in nos coniectis, quæ paternum summi Pontificis animum minime sapiunt opposcentes, aliquot licet paucos hujus ordinis ab eodem ordine propter gravissima momenta expulsos mirum in modum laudat. Quamquam illi in celeberrimis ac numerosissimis sacræ Facultatis comitiis rei judicati sint & ab omnibus congregationibus tum publicis tum privatis ejusdem facultatis, donec sacro ordini satisfacerent, fuerint exclusi conclusione lata die 5. Februarii 1716. quæ provisorio senatus supremi decreto confirmata fuit. Quod vero ad rem vestram magis attinere videtur, omnia & singula privilegia, immunitates, libertates, prerogativas, facultates, indulgentias, gratias & indulta quæcunque sive a sua sanctitate, sive a quibusvis Romanis Pontificibus prædecessoribus suis sacræ facultati concessa ad suum & Sedis Apostolicæ Beneplacitum suspendit & suspensa esse decernit

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

Sæc. XVIII. A. C. 1719. *nit & declarat. Ac statuit neminem propterea impostero ejusmodi suspensione durante ad Magisterii seu doctoratus, licentiæ, Baccalaureatus, seu quemvis alium gradum in eadem facultate per Cancellarium supradictæ universitatis, sive alium ipsius facultatis, Ministrum, seu officialem quemcunque promoveri eidem facultati aggregari ullo modo posse, nec ita sorte promotum seu aggregatum a Nobis, a Sede prædicta, ejusque officialibus & Ministris aut a quovis alio prælato Ecclesiastico sæculari vel regulari, eorumve pariter officialibus & Ministris ubique gentium existentibus ullo modo admitti debere, neque demum prælatorum graduum vigore ad quasvis Ecclesias, dignitates, Beneficia aliaque munera Ecclesiastica gradus hujusmodi requirentia, idoneum censerî, aut ab illa recipi quoquo modo posse, autoritate & tenore prædictis similiter declarat. Frustra & immerito hæc dicuntur & hoc nomine suspenduntur Sedis Apostolicæ Romanorumque Pontificum Privilegia facultati indulta, primum, quia sacra Facultas non est a Romanis Pontificibus instituta, sed suam debet Regibus nostris ac Regno originem, suaque jura tum Regum diplomatibus tum consensu Gallicanæ universæ Nationis obtinet, si quæ vero Romani Pontifices ei Privilegia concesserint, ea Romanus Pontifex sua sola aucto-*

auctoritate revocare non potest, cum ^{Sæc. XVIII.} conciliorum generalium auctoritate & ^{A. C. 1719.} Regni legibus roborata sint, & usu antiquo & perpetuo firmata: *Nec est, quod opponatur, nos juramentum edere, quo initio omnium actuum jurant Baccalarei, se nihil unquam facturos scripturosque, quod Pontificis Decretis repugnet, cum hoc juramentum intelligi nequeat nisi de Decretis secundum leges Ecclesiæ promulgatis ab universa Ecclesia, & in Gallia receptis juxta Canonicas sanctiones & Regum placita, a Senatibus supremis recognita & inscripta. Ad quam Regulam illud sacramentum ab eo tempore, quo introductum est, semper fuit, & nunc est ad amissim exactum: nec debet aut potest alia ratione intelligi ac exigi.*

lis itaque de causis censuerunt deputati, insignem injuriam fieri sacro Ordini per istud Breve datum 81. Novembris 1716. Nec S. Facultatem suis juribus ita læsis, suis legibus ita proculcatis, & tam aliena interpretatione corrupto sacramento, quod in actibus suis fieri solet, abstinere posse, quin a Brevi prædicto ad concilium generale provocet, ac per Appellationem ab abusu recurrat ad supremam curiam, quæ ipsius jura nunquam infringi passa est, & quam eorum vindicem semper est experta,

Sæc. XVIII.
A. C. 1719

perta, a qua etiam suprema curia postulat actum declarationis suæ, quod cum juramentum emittitur a candidatis, Baccalaureis, Licentiatis *se nihil unquam facturos, scripturos, aut dicturos saltem ex animo, quod adversetur Decretis Pontificiis a se & ab iis, qui præstant juramentum, id non intelligi, nisi de Decretis ab Ecclesia universali canonico judicio susceptis, secundum leges Ecclesiæ promulgatis & in Gallia receptis juxta canonicas sanctiones & Regum placita, a senatibus supremis recognita & inscripta.* Oblatum est deputatis vestris aliud Decretum Datum die 16. Februarii 1718. & die 7. Martii Romæ affixum & publicatum, Mandatum typis Cameræ Apostolicæ eodem anno, emanans a tribunali inquisitionis, quo quidem in Decreto damnantur sub nomine libeli instrumentum Appellationis interjectæ die prima Martii ab illustrissimis & Reverendissimis Episcopis Mirapicensi, Senecensi, Montispefulano & Boloniensi ad futurum Concilium Generale a Constitutione SS. DD. N. Clementis Papæ XI. Romæ data Anno 1713. VI. Idus Septembris, necnon ab omnibus inde secutis, & a gravaminibus occasione ejusdem Constitutionis ab eodem S. D. N. Clemente Papa XI. sua vel cujusvis auctoritate illa-

illatis vel inferendis, seu adversus di- Sæc. XVIII.
ctos Episcopos, seu, adversus ipsos ad- A. C. 1719.
hærentes, subjunctis conclusionibus, qui-
bus dictæ Appellationi adhæserunt,
S. Facultas Theologiæ Parisiensis in co-
mitiis generalibus die quinta habitis
coram præfatis Illustrissimis ac Reve-
rendissimis Episcopis, sacra Facultas
Theologiæ Rhemensis die 8. & sacra
Facultas Theologiæ Nannetensis die
10. ejus Mensis, *tanquam continens pro-
positiones falsas, seditiosas, scandalosas,
temerarias, summo Pontifici contumeliosas,
schismaticas, ac insuper hæreticas.*

Item damnatur etiam sub nomine
libelli instrumentum Gallico idiomate
conscriptum, cui titulus: *Acta Appella-
tionis Em. D. Cardinalis Noailii Parisien-
sis Archiepiscopi die 3. April. 1717.* tan-
quam continens propositiones falsas, te-
merarias, scandalosas, injurias sum-
mo Pontifici, erroneas, & hæresi pro-
ximas. Licet autem istud Decretum e-
manet a tribunali, quod nos Galli non
agnoscimus, tamen quia injurium est
non solum Eminentissimo Cardinali &
Illustrissimis Episcopis, verum etiam
sacræ Facultati Parisiensi, quæ eorum
Appellationibus adhæsit, necnon aliis
plurimis Regni facultatibus & univer-
sitatibus, capitulis, pastoribus, congre-
gationibus, collegiis & innumeris e Clero
viris

Sæc. XVIII. viris scientia & pietate conspicuis, qui
 A. C. 1719. pariter aut proprio nomine a dicta Con-
 stitutione appellarunt, aut prædictis Ap-
 pellationibus adhæserunt, non potue-
 runt deputati vestri non idem sentire
 de isto decreto ac de præcedenti.

Sed magis adhuc commovit depu-
 tatos vestros instrumentum, cui titulus:
 S. D. N. D. Clementis Divina providen-
 tia Papæ XI. literæ ad universos Chri-
 stifideles datæ adversus eos, qui Consti-
 tutioni Sanctitatis suæ, quæ incipit *Uni-
 genitus* Dei filius debitam obedientiam
 præstare hactenus recularunt aut in po-
 steriorum recusaverint datum Romæ 5.
 Kal. Septembr. & publicatum & affixum
 die 8. Septembris, quibus in literis
 omni forma & auctoritate destitutis om-
 nes Episcopos, qui dictæ Constitutioni
 non acquieverunt a sua communione
 removet summus Pontifex his verbis.
*Noverint - - - illos a Nobis tanquam a
 nostra & ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ cha-
 ritate prorsus segregatos haberi nullamque
 proinde nobis & ipsi S. Romanæ Ecclesiæ
 deinceps cum illis communionem Ecclesiasti-
 cam extitutam, eosque nisi respuerint, a
 communis societatis charitate prorsus alie-
 nos habere.*

Quas literas non potuerunt deputati,
 vestri sine intimo doloris sensu perlegere,
 cum ex earum lectioneprehenderint.

I. San-

I. Sanctissimos Episcopos Regni Gal-
 liae contra jus omne antiquum & no-
 vum inauditos in prima instantia a sum-
 mo Pontifice proscribi, cum juxta leges
 Ecclesiasticas, quas sedulo retinuit Ec-
 clesia Gallicana, quæque Principum
 nostrorum placitis & senatum consul-
 tis sæpe sæpius repetitæ & vindicatæ
 sunt, judicium Episcoporum in prima
 saltem instantia pertineat ad concilium
 provinciæ, & si ab eo Appellatio inter-
 cedat, novo jure, non Romæ, sed in
 Provincia per delegatos Episcopos ju-
 dicandi sint juxta formam in canoni-
 bus præscriptam.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1719.

Non potuit ergo summus Pontifex
 sua auctoritate propria Episcopos
 Gallicos aliosque, qui Constitutionem
Unigenitus acceptare renuerunt, aut
 ab illa appellavere, a consortio suo &
 a charitate Christiana remove, quod
 judicium est omnium judiciorum gra-
 vissimum, nec ferri potest, nisi post-
 quam juridice constitit de culpa, nam
 pœna, præsertim excommunicationis,
 inferri non potest, nisi post judicium
 canonicè latum.

II. Juxta Canonicas sanctiones Ap-
 pellationes interjectæ ad tribunal supe-
 rius ligant manus inferioris judicis,
 cum ergo ex decretis conciliorum ge-
 neralium Constantiensis & Basileensis

Hist. Eccles. Tom. LXX.

B con-

Sæc. XVIII. A.C. 1719. constet, appellari posse a Pontifice ad concilium generale, eaque consuetudo in Ecclesia Gallicana, aliisque semper obtinuerit ac antiquorum canonum, & veteris etiam Ecclesiæ usu nitatur, non potuit post Appellationem interjectam a quatuor Episcopis, sacra Facultate, aliisque Romanus Pontifex adversus ipsos quidquam decernere.

Illud vero deputatos vestros in illo instrumento maxime affecit, quod Appellationes ad futurum concilium generale tanquam rem a S. Romana Ecclesia palam atque perpetuo damnandam atque execrandam definierit in illis literis Clemens XI. necnon postulationem Episcoporum declarationes circa Constitutionem a S. Pontifice humiliter flagitantium velut grandem culpam & gravissimam Sedi Apostolicæ illatam injuriam rejecerit. Quo quidem judicio, si alicujus firmitatis esse potest, convellerentur fundamenta omnia disciplinæ Ecclesiasticæ, subverteretur hierarchiæ judiciorumque Ecclesiasticorum ordo, Episcoporum aliorumque prælatorum jura pessumdarentur, libertas a Christo Ecclesiæ, suisque Ministris tradita, & ab antiquis Pontificibus Romanis custodita subrueretur.

III. Literæ illæ ubique spirant ultramontanas opiniones circa summi Pontifi-

Pontificis infallibilitatem, ejus supra Sæc. XVIII.
 concilium universale auctoritatem, ac A. C. 1719.
 non tantum in universa Ecclesia, sed
 in universam Ecclesiam potestatem,
 cum omnimodam obedientiam omnibus
 cujuscunque conditionis ac dignitatis
 existant, imponerent, literis Pontificiis
 præstari oportere definiant, non judi-
 cium sed *obedientiam*, Ecclesiæ universæ
 esse iis accedere, nec quidquam in sum-
 mi Pontificis Decretis addi, immutari,
 aut quocunque modo iis contraire li-
 cere decernant.

IV. Constitutionem *Unigenitus* sup-
 ponunt ab universa Ecclesia receptam,
 ita enim habent: *Tota Christi Ecclesia*
Petrum per nos, licet indignos, loquentem
secuta Apostolicam Constitutionem debito
obsequio suscepit, cum tamen notorium
 sit instrumentis juridicis, ab ea appel-
 latum a plurimis fuisse, multos etiam
 ex iis, qui nondum appellarunt, eam ac-
 ceptare noluisse, & plures ex illis, qui
 videntur eam acceptasse, palam affir-
 ment, se nonnisi in sensu adjectarum
 explicationum, ei adhæsisse, ac ex ce-
 teris, qui eam susceperunt canonico sine
 examine & judicio, ac nonnisi ex præ-
 concepta de infallibilitate S. Pontificis
 opinione id eos præstitisse.

V. Magistratum sæcularium, qui
 Regiam exercent auctoritatem, ipsius-
 que

Sæc. XVIII. que Regis potestatem infringunt, dum
A. C. 1719. de iis, qui tanquam ab abusu ad su-
 premas curias appellant, dicunt ab iis
*universum Ecclesiasticum ordinem laicis tri-
 bunalibus, vel in ipsa Religionis causa in-
 decore ac perperam subjici, præterea asse-
 runt Constitutionem Unigenitus ab uni-
 versa Ecclesia tanquam fidei Regulam
 fuisse susceptam, cum rem aliter se ha-
 bere, præter momenta supradicta, se-
 natus consulta & declaratio Regia diei
 7. Octobris Anni 1717. testentur.*

Insuper pervenerunt ad deputatos
 vestros nonnulla Mandata, Episcopo-
 rum nomine inscripta, in quibus sacræ
 Facultatis honori & nomini detrahitur,
 quæque maturo examine perpendenda
 sunt, ut ad vos de iis referatur.

Itaque deputati vestri, lecto Brevis
 die 18. Novembris 1716. Decreto in-
 quisitionis die 16. Februarii 1718. &
 literis superius memoratis, censuerunt
 S. Facultatem necessario interponere
 debere ab illis Appellationem ad futu-
 rum concilium generale libere & ca-
 nonice celebrandum, cum jam Facul-
 tas appellaverit ad concilium a Consti-
 tutione *Unigenitus* Decreto suo dato die
 5. Martii 1717. quam Appellationem
 renovavit & confirmavit die 16. Se-
 ptembris anni decurrentis, simulque ab
 omnibus gravaminibus a quocunque il-
 latis

latis vel inferendis ob non acceptatam Sæc. XVIII.
 Constitutionem, inter quæ gravamina A. C. 1719.
 subsecuta præcipuum tenent locum Bre-
 ve & Decretum superius enuntiata ac su-
 pradictæ literæ Clementis XI. quæ in-
 strumenta, licet post Appellationem
 sacræ Facultatis nihil roboris habeant,
 sintque etiam ipso jure nulla & irrita,
 attamen speciatim & ex abundantia ab
 ipsis appellandum esse a sacro ordine
 censuerunt ad concilium generale, con-
 firmando & renovando appellationem
 suam a Constitutione *Unigenitus*.

Quia vero in Brevi, decreto & li-
 teris supradictis continentur multa, quæ
 adversantur sacræ Facultatis juribus,
 per Regum edicta, literas patentes &
 senatus consulta confirmatis, idem de-
 putati censuerunt etiam de iis brevibus
 & literis interjiciendam esse appella-
 tionem ab abusu ad supremam senatus
 Parisiensis curiam, atque ab ea ut di-
 ctum est, actum petendum supradictæ
 declarationis circa juramentum, quod
 præstant candidati, Baccalaurei, & Li-
 centiati initio suorum actuum.

Atque eo lubentius in hanc senten-
 tiam descenderunt deputati vestri, quod
 viderint & legerint senatus consultum
 datum die 3. hujus Mensis, quo admissa
 Appellatione ab abusu suprimuntur li-
 teræ supradictæ Clementis XI. summi

Sæc. XVIII. Pontificis juxta requisitionem illustri-
A. C. 1719. fimi Procuratoris Catholici, qui ele-
 ganter ac fortiter pro suo more pero-
 ravit. Facultatis, Episcoporum, Ecclesiæ
 Gallicanæ, Regis ac Regni jura strenue
 defendit, item legerint instrumentum
 Appellationis Eminentissimi Cardinalis
 Noailii Archiepiscopi Parisiensis, qua
 ad concilium futurum generale provo-
 cat & ab supradiçtis literis & a De-
 creto inquisitionis die 16. Febr. anni
 decurrentis, cui etiam Eminentiff. Car-
 dinalis Appellationi a S. Facultate ad-
 hærendum esse deputati vestri censue-
 runt. „

Ceterum huic Conclusioni nonnisi
 septendecim Doctores, atque inter eos
 etiam Dupinus subscripti leguntur: et si
 centum & unus interessent moxque ad
 initium P. Mercierus Franciscanus, Vi-
 vantius veteranus Parochus, & Magi-
 ster Drouinus hanc appellationem esse
 damnandam, palam propugnarent, &
 relecta Facultatis deliberatione Corne-
 liani Gymnasii Præfectus, aliique Do-
 ctiores sese opponerent.

§. III.

*Hæc acta in tabulas relata typisque
 vulgata.*

Reci-